

τὰ ἀστικά κέντρα. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου, δημιουργοῦνται νέα δυσάρεστα οικονομικά καὶ κοινωνικά φαινόμενα. Ἡ συρροή ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ ἀστικά κέντρα, ἐνῶ μειώνει τὰς ἐργατικὰς χεῖρας τοῦ ἀγροῦ αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνέργων καὶ τῶν παρασίτων εἰς τὰ ἀστικά κέντρα καὶ προπαρασκευάζει τὸν ὑπερπεταγελματισμὸν, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι, ἡ χώρα ἡμῶν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων αἰτινας ἡμποροῦν νὰ συντηροῦν ἀνέργους, νὰ διατηροῦν παράσιτα καὶ ν' ἀπορροφῶν μεγάλον ἀριθμὸν ἐπαγγελματιῶν ἢ ἄλλων ἐργαζομένων, ὅλα δὲ αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια γνωρίσματα τῶν οικονομικῶν κρίσεων.

Ὅταν τοιαύτας ὑψίστας ὑπηρεσίας προσφέρῃ ὁ ἀγρὸς καὶ ὁ ἀγρότης καὶ ὅταν μέγιστοι κίνδυνοι ἐμφανίζωνται ἐκ τῆς μειονεκτικῆς θέσεως τοῦ ἀγρότου, δὲν πρέπει οὐδεὶς νὰ μείνῃ ἀδιάφορος, πολὺ δὲ περισσότερον αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος. Ὁ ἀγρότης δὲν ἦτο ποτέ ἀπαιτητικὸς, δὲν γνωρίζει νὰ ζητῇ πολλά, ἀλλὰ καὶ δὲν ἡμπορεῖ. Ζητεῖ τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως τῆς ἐργασίας του, ὥστε νὰ γίνῃ ὀλιγώτερον κοπιώδης καὶ περισσότερον εὐχάριστος καὶ τὰ μέσα νὰ ἀνυψωθῇ εἰς ἓν κοινωνικὸν σύνολον, ἀνώτερον τοῦ σημερινοῦ, ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον νὰ αἰσθάνεται, ὅτι, ζῇ εἰς προηγμένην κοινωνίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἀφάνειαν, μὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα, νὰ μὴ αἰσθάνεται κατωτερότητα καὶ ἐντροπὴν διὰ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ σταθερότης τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν δὲν εἶναι αἴτημα τοῦ ἀγρότου, εἶναι κυρία ἐπιδιώξεις τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔθνικοῦ συμφέροντος καὶ μέσον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ὁ ἀγρότης. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν θέσιν τὸ Κράτος βλέπει ἐκάστοτε τὸν ἀγρότην κυρίως ὡς οικονομικὸν παράγοντα καὶ λαμβάνει

μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οικονομίας, μικρὰν δὲ σημασίαν δίδει εἰς τὴν ιδιότητα αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς κοινωνίας. Ἐνῶ τὸ αἴτημα τοῦ ἀγρότου, ἀλλὰ καὶ τὸ παράπονόν του εἰς τοῦτο κυρίως συνίσταται καὶ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον, ἀφ' ἐνὸς ὀδηγεῖ πρὸς τὰ ἀστικά κέντρα καὶ αὐτοῦς τοὺς εὐπόρους, διότι νομίζουσι, καὶ δικαίως, ὅτι ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολαύσουσι τὰ ἀγαθὰ τῶν πόλεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ δημιουργεῖ εἰς τοὺς παραμένοντας εἰς τὸν ἀγρὸν τὴν ἀντίληψιν τῆς κοινωνικῆς κατωτερότητος καὶ τῆς ἀδικίας.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1951, ὅταν ἡ τότε Κυβέρνησις ἐξήγγειλε τὸ πρῶτον τριετές πρόγραμμα ἐπενδύσεων, περιέλαβεν εἰς αὐτὸ κατ' ὄσον ἀφεώρα τὴν γεωργίαν μέτρα σοβαρὰ διὰ τὴν ταχείαν ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν δυνατοτήτων καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων, μέτρα δὴλον ὅτι, ἀναφερόμενα εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα. Οὐδὲν μέτρον ὅμως περιέλαβεν ὡς πρὸς τὸν κοινωνικὸν τομέα. Καὶ ἐξ ἀφορῆς τούτου εἰς σχετικὸν ἄρθρον μας τῆς 1ης Ἀπριλίου ἰδίου ἔτους, διαπιστώσαντες τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἐτονίσσαμεν τὴν σημασίαν λήψεως προσθέτων μέτρων, παραλλήλως πρὸς τὰ οικονομικὰ καὶ ὑπεδείξαμεν ὡς τοιαῦτα, τὴν εὐκαλοῦν ἐπικοινωνίαν τοῦ χωρίου μὲ τὰ ἀστικά κέντρα, τὴν συμπάρασιν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους πλησίον τοῦ ἀγρότου, τὴν ὑγειονομικὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, μὲ τὴν ἴδρυσιν περιφερειακῶν πολυϊατρειῶν, τὴν δημιουργίαν κέντρων ψυχαγωγίας, τὴν ὑπαρξιν βιβλιοθηκῶν, ἀθλητικῶν γηπέδων καὶ μεταβατικῶν μορφωτικῶν σχολῶν (Οἰκοκυρικῆς, πρώτων βοηθειῶν κλπ.), τὴν ὀργάνωσιν ὠφελίμων διαλέξεων καὶ ὀμιλιῶν, τὴν ὀργάνωσιν θεατρικῶν καὶ κινηματογραφικῶν παραστάσεων, τὴν καθιέρωσιν γεωργικῶν ἐορτῶν καὶ γεωργικῶν ἐκθέσεων μετ'